

TEZAUUR LITURGIC
15 FEBRUARIE

CANONUL
SF. CUVIOS
ANTIM
DE LA HIOS
II

ATENA, 2020

ΑΓΙΟΥ ΑΝΘΙΜΟΥ ΧΙΟΥ ΚΑΝΟΝΕΣ 02

Ὁ β' κανὼν, οὗ ἀκροστιχίς: Θαυματουργεῖ ζῶν τι,
θανών τι θεοφόρε.

Ὤδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Θεόθεν ἐδώθης ἡμῖν ποιμήν, Ἀνθιμε τρισμάκαρ καὶ
σοῖς λόγοις τοῖς ἱεροῖς, μάνδραν πρὸς οὐράνιον
διαβιβάζων, καθοδηγεῖς ἐν σκηναῖς ἀναπαύσεως.

Ἀνθήσας ἐν Χίῳ Πάτερ σοφέ, ταύτην ἀγιάζεις διὰ
βίου σου τοῦ σεπτοῦ, θαύμασι πλείστοις τι πλουτίζεις,
ζῶν καὶ μετὰ θάνατον Ἄγιε.

Ὑπνώ καθωράθης τῇ γυναικί, ποθοῦση μυρίσαι
λείψανόν σου τὸ ἱερόν, φαιδρὸς λευκοφόρος
ἐπιλέξεις, ἐγὼ ὃ γῦναι τὸν δρόμον τετέλεκα.

Θεοτοκίου.

Μαρία πανύμνητε τῶν πιστῶν, βοήθεια σκέπη
ἀγαλίαμα τὸ τερπνόν, μὴ παύσῃ τοῖς πᾶσι χορηγοῦσα,
τὴν σωτηρίαν ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Ὤδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἀτεκνούσαις μητέραις θαυματουργεῖς Ὅσιε, δῶρον
εἰληφὼς θεοφόρε παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ζῶν ἐν τῷ
βίῳ ὥς πρὶν καὶ μετὰ θάνατον οὕτως, ζῶσιν εἰς αἶωνα
γὰρ ὄντως οἱ δίκαιοι.

Τὸ σὸν πάντιμον σκῆνος δάφνη ἐκοσμήθη σοῦ
ὑπνωθέντος σαρκί, καθ' ὕπνῳ δι' ἐφάνη, γυναικί

στειρευούση ἐωτῶν, τὰ τῆς δάφνης φύλλα, βρᾶσον ὃ γῆναι καὶ πιοῦσα, τὸ ποθούμενον λείψη σαφέστατα.

Οὐρανίων χαρίτων ἀξιωθεὶς Ὅσιε, χάριν ἀτεκνοῦσαι μητέρες τῇ μεσιτείᾳ σου, ἐν τῇ κοιμήσει τῇ σῇ, ἀπολαμβάνουσιν ὄντως, ἐκ τῆς δάφνης ὅθεν σε πόθῳ γεραίρουν.

Θεοτοκίον.

Ὑπεράγαθε Κόρη καὶ ἀληθῆς Δέσποινα, τοῦ παμβασιλέως Δεσπότης Μήτηρ ὑπάρχουσα, Σὺ πανύμνητε, ταύτην τὴν ποιμήνην Σου σκέπε, καὶ ἀεὶ περισώζε τῇ μεσιτείᾳ Σου.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ῥῆσει Πάτερ πεπλήρωται, ψαλμικῶς ἐν σοὶ ἡ φάσκουσα, εἰς αἶωνα ζῶσι δίκαιοι, καὶ παρὰ Κυρίου ὁ μισθὸς αὐτῶν.

Γυναικὸς ἐθεράπευσας, κακωθεῖσαν χεῖρα τῇ εἰκόνι σου, προσπιπτούση καὶ τοῖς δάκρυσι, ὥσπερ ζῶντα Πάτερ ἱκετεύουσα.

Εὐλαβῶς προσεφώνει σοι, πάσχουσα γυνή, νέε Ἁγίε βοήθει μοι, καὶ ἐφάνης ταύτῃ τάχιστα, κουφισμὸν ἐν τοῖς πόνοις ποιούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰλαστήριον πάνσεμνε, καὶ πασῶν ἀρετῶν καταγώγιον, τὴν Μονὴν ταύτην ἀνάδειξον, τοῦ Πατρὸς Ἀνθίμου ταῖς δεήσεσι.

Ὡδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Συνεχόμενα πλείσταις θλίψεσι μακάριε καὶ περιστάσεσι τῶν πιστῶν τὰ πλήθη, ἐν τῷ βίῳ παρήγορον Ἄγγελον, ἔσχον σε τὸ πάλαι, νῦν δὲ πρεσβεύεις ἐν ὑψίστοις ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Ζῶντά σε καθ' ὁρῶμεν πλείστοις ἐνυπνίοις ἀσθενεῖς τε καὶ πάσχοντες, πίστει ἀδιστάκτῳ πρὸς τὴν σὴν καταφεύγομεν λάρνακα, τὰς πικρὰς ὁδύνας τὰς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, σαῖς εὐχαῖς θεραπεύεις ταχύτατα.

Ὡς ἐφώνει σε Πάτερ Ἀνθιμε πανσέβαστε ἄλλοδαπῶν ἐν γῇ, ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ της, ἱκετεύουσα μήτηρ ἐώρακε, τὴν σεπτὴν μορφήν σου, Σταυρὸν κρατῶν ἐν δεξιᾷ δέ, προσελάλεις αὐτῇ συμπαθέστατα.

Θεοτοκίου.

Νόμου πλήρωμα Κόρη, καὶ καταφύγιον καὶ Βοήθεια πάναγνε Θεοτόκε, πάντων γηγενῶν χρηματίσασα πρέσβευε, τὸν ἐκ Σοῦ τεχθέντα λῦσιν δοθῆναι ἐγκλημάτων, τοῖς ὑμνοῦσί Σε μόνῃ πανύμνητε.

Ὡδὴ στ΄. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῆς ποιμένης σου τῇ χαρᾷ, τῆς Χίου πάσης ἀγλαΐσμα, ἐξέλαμψεν ἀληθῶς ἡ μνήμη σου Ἄγιε, καὶ πάντας ἐφαίδρυνε ταῖς φαεινοτάταις ἀστραπαῖς τῶν θαυμασίων σου.

Ἐν τῇ σεπτῇ σου Μονῇ, ὡς θησαυρὸς ἀδαπάνητος, ἡ πάνσεπτός σου σορός, Πάτερ τεθησαύριται, Ἄνθιμε μακάριε, Πνεῦμα δὲ σοῦ θεῖον, οὐρανίοις νῦν αὐλίζεται.

Θείαν παράσχου ἡμῖν, Ἅγιε Πάτερ ἀντίληψιν, ἐπιτελοῦσι πιστῶς, τῶν θείων λειψάνων σου, ἑορτὴν πανέντιμον, παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κύριον δεόμεθα.

Θεοτοκίου.

Ἀσμάτων ἄσμα Σὺ εἶ, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα, Ἀγγέλων ἡ καλλονή, βροτῶν ἡ ἀνάπλασις, Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, σεσωματωμένον Θεοτόκε Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ναὸς τῆς Βοηθείας καὶ Μονὴ ταύτης Πάτερ Μάρτυς ἐστὶ ἀψευδής, ἀμέτρων σου καμάτων καὶ ποικίλων θαυμάτων, διὸ πάντες κραυγάζουσιν· ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς θεῖος ποιμενάρχης ὁδήγησον πρὸς τρίβους τὴν ποίμνην σου Ἅγιε, ζωῆς καὶ σωτηρίας, εὐχαῖς σου θεοφόρε, Κυρίῳ κραυγάζουσιν· ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ναμάτων ζωηρρύτων πηγὴν πλουτοῦμεν Πάτερ σὴν θείαν λάρνακα, ρυόμεναι ἐκ βλάβης, εὐχαῖς σου καὶ κινδύνων, αἰεὶ τε κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τῆς Σῆς σεπτῆς νηδύος ὁ καρπὸς Θεοτόκε ἡμᾶς
ἐζώωσε, καρπῷ θανατωθέντας, διό Σε κατὰ χρέος
ἀνυμνοῦντες κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων Θεός,
εὐλογητὸς εἶ.

Ὤδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ἔχει σε Πάτερ, Μονὴ Βοηθείας προστάτην, ἐν αὐτῇ
γὰρ ἤνθησαν ὡς κρίνα, οἱ σοὶ σεπτοὶ πόνοι, καὶ
κάματοι θεόφρον.

Θαυμάζει ὄντως, πᾶς πιστὸς θεῖε Πάτερ, πῶς ἐκ τοῦ
μὴ ὄντος, ἐσυστήσω, τῇ Παρθένῳ οἴκῳ, εἰς οἴκησιν
παρθένων.

Ἐν ὑψίστοις, μετοικήσας θεόφρον, τὰ σὰ τέκνα μὴ
παύσῃ ἐποπτεύων, ἵνα σαῖς πρεσβείαις, ῥυσθείημεν
κινδύνων.

Θεοτοκίον.

Ὄντως βρύεις, χαρισμάτων Παρθενομήτορ, ὅτι Σὺ
τὸν πάντων Βασιλέα, ἔτεκες τῷ κόσμῳ, βροτῶν εἰς
σωτηρίαν.

Ὤδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκου.

Φωστήρ τῶν μοναζόντων, ἱερέων ἀκρότης, τῶν
παρθένων σκέπη καὶ στήριγμα, καὶ ἰατρὸς
ἀσθενούντων, ἐδείχθης Ἄγιε.

Ὁνείρῳ ἐποπτάνης, νεάνιδι ᾧ Πάτερ, ἐνθάρρυνων
ταύτην καὶ γάρ, πιστοποιῶν ὅτι λήψεται τὸ
ποθούμενον.

Ῥανίσι σῆς εὐνοίας, καθ' ὕπνους παροτρύνεις,
ὀφθαλμὸν ἐγχειρήσαι ταχύ, γυναικὶ θάρρουςι σῇ
θερμῇ ἀντιλήψει μακάριε.

Θεοτοκίου.

Ἐλέησον Παρθένε, τὴν Σὲ γεραίρουσαν ποιμνην
Θεοχαρίτωτε, θείου Ἀνθίμου πρεσβείαις τοῦ Σοῦ
θεράποντος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νέον στήριγμα, ὀρθοδοξίας, νεοκόσμητον, ἄνθος
ἀγνείας, Νικομηδείας Ἀνθίμου συνώνυμος, τῶν
ἀρετῶν δὲ ἐκείνου ὁμότροπος, νέων Ὁσίων σφραγὶς
καὶ ἀγλαΐσμα, Πάτερ Ἀνθιμε, τῆς Χίου πάσης τὸ
καύχημα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

